मन्त्रा उच्यन्ते। तत्र प्रथमं मन्त्रमाह। "यत्ते ग्राव्णा चिच्छिदुः सोमराजन् प्रियाण्यङ्गानि स्वधितापरूंषि। तत्सन्धत्स्वाज्येनोत वर्द्धयस्व। अनागसो अधमित्सङ्क्षयेम" इति। हे 'सोमराजन्', 'ते' तव, 'यत्' यानि, 'प्रियाण्यङ्गानि' प्रिया अवयवाः, 'स्वधितापरूंषि' स्वास्थ्येनावस्थितानि पर्वाणि, 'ग्राव्णा' पाषाणेन, 'चिच्छिदुः' छिन्नवन्तः, 'तत्' अङ्गजातम्, 'आज्येन' आज्यसदृशेन दध्ना पयसा वा, 'सन्धत्स्व' सन्धानप्राप्तानि प्रकृतिस्थानि यथा भवन्ति तथा कुरु, 'उत' अपि च, 'वर्धयस्व' भूयो वृद्धतराणि कुरु, ततो वयम् 'अनागसः' अपराधरहिताः, 'अधमित्' अनन्तरमेव, 'सङ्क्षयेम' सम्यङ्निवसेम॥

(२) अथ द्वितीयं मन्त्रमाह। "यत्ते ग्रावा बाहुच्युतो अचुच्यवुः। नरो यत्ते दुदुहुर्दक्षिणेन। तत्त आप्यायतां तत्ते निष्ट्यायतां देव सोम" इति। 'बाहुच्युतः' ऋत्विजो बाहुना प्रेरितो ग्रावा, 'ते' तव, 'यत्' अङ्गं, 'अचुच्यवुः' अच्यावयत्, 'नरः' पुरुषा ऋत्विजः, 'दक्षिणेन', हस्तेन, 'ते', 'यत्' अङ्गं, 'दुदुहुः' रसस्वीकारेण रिक्तीकृतवन्तः, 'ते' तव, 'तत्' अङ्गम्, 'आप्यायतां' अनेन प्रोक्षणेन वर्द्धतां, हे 'देव', 'सोम', 'ते', 'तत्' अङ्गं, 'निष्ट्यायतां' पूर्वं पीडनेन विश्लिष्टं सत्पुनः सङ्घीभवतु॥

---

(३) अथ तृतीयं मन्त्रमाह। "यत्ते त्वचं बिभिदुर्यच्च योनिम्। यदास्थानात् प्रच्युतो वेनसि त्मना॥ १॥ त्वया तत्सोम गुप्तमस्तु नः। सा नः सन्धासत्परमे व्योमन्" इति।